

Mediji in informacije

Sodišče Evropske unije
SPOROČILO ZA MEDIJE ŠT. 15/12
V Luxembourggu, 1. marca 2012

Sodba v zadevi C-467/10
Baris Akyüz

Zavrnitev izdaje vozniškega dovoljenja s strani države članice ne more upravičevati zavrnitve priznanja dovoljenja, ki je bilo pridobljeno pozneje v drugi državi članici

Vendar lahko država članica zavrne priznanje dovoljenja, če na podlagi nespornih informacij, ki izvirajo iz države članice izdajateljice, ugotovi, da imetnik ni izpolnjeval pogoja običajnega prebivališča

B. Akyüz je bil med letoma 2004 in 2008 v Nemčiji večkrat kazensko obsojen, med drugim zaradi telesne poškodbe, vožnje brez vozniškega dovoljenja, organiziranega hudega izsiljevanja ter grožnje in razžalitve. Na podlagi medicinsko-psihološkega izvedenskega mnenja so nemški organi z odločbo z dne 10. septembra 2008 zavrnilo njegovo vlogo za izdajo vozniškega dovoljenja kategorije B (osebna vozila), ker ni izpolnjeval pogojev glede telesne in duševne zmožnosti za varno vožnjo.

Vendar je bilo B. Akyüz izdano vozniško dovoljenje 24. novembra 2008 v Děčínu (Češka republika). V skladu z evropsko ureditvijo država članica izda vozniško dovoljenje prosilcu, ki ima svoje običajno prebivališče na ozemlju te države. Na podlagi sporočila nemškega veleposlaništva v Pragi pa niti pristojni organ za tujce niti regionalna policija ne moreta ugotoviti, ali je B. Akyüz tistega dne prebival v Češki republiki. Organ za tujce ima namreč samo prijavo bivanja za obdobje od 1. junija do 1. decembra 2009. Kot je torej razvidno iz fotokopije vozniškega dovoljenja, ki naj bi bilo izdano 8. junija 2009 v Děčínu, je bilo to prvič izdano 24. novembra 2008. Poleg tega so nemški organi ugotovili, da je B. Akyüz v Nemčiji vozil motorna vozila 5. decembra 2008 in 1. marca 2009 ter ga spoznali za krivega vožnje brez vozniškega dovoljenja v obeh primerih.

Landgericht Gießen (okrožno sodišče v Gießenu, Nemčija), pri katerem je bila vložena pritožba, v bistvu sprašuje Sodišče, ali imajo v okoliščinah, kot izhajajo iz obravnavanega primera, nemški organi možnost, da ne priznajo vozniškega dovoljenja, izdanega v Češki republiki, ker je bila zainteresirani osebi zavrnjena izdaja prvega vozniškega dovoljenja v Nemčiji ali tudi ker ob izdaji dovoljenja ni izpolnjeval pogojev glede prebivališča v Češki republiki.

Sodišče najprej navaja, da pravo Unije¹ določa vzajemno priznavanje vozniških dovoljenj, ki so jih izdale države članice, brez kakršnihkoli formalnosti. Država članica izdajateljica mora preveriti, ali so izpolnjene vse zahteve – zlasti v zvezi s prebivališčem in sposobnostjo za vožnjo – in ali je izdaja vozniškega dovoljenja upravičena. Kadar torej organi države članice izdajo vozniško dovoljenje, druge države članice niso upravičene preverjati, ali so bili izpolnjeni pogoji za izdajo, ki jih določa pravo Unije. Dejstvo, da ima nekdo vozniško dovoljenje, ki ga je izdala država članica, je namreč treba šteti za dokaz, da je imetnik tega dovoljenja na dan, ko mu je bilo izdano, izpolnjeval navedene pogoje.

Pravo Unije državam članicam vendarle omogoča, da v nekaterih okoliščinah in zlasti zaradi varnosti cestnega prometa, za imetnike vozniškega dovoljenja, ki imajo običajno prebivališče na njihovem ozemlju, uporabijo nacionalne predpise glede omejitve, začasnega odvzema, odvzema in preklica vozniških dovoljenj.

¹ Direktiva Sveta 91/439/EGS z dne 29. julija 1991 o vozniških dovoljenjih (UL, posebna izdaja v slovenščini, poglavje 7, zvezek 1, str. 317), kakor je bila spremenjena z Direktivo 2006/126/ES Evropskega parlamenta in Sveta z dne 20. decembra 2006 o vozniških dovoljenjih (UL L 403, str. 18).

Sodišče opozarja, da možnost, da država članica zavrne priznanje veljavnosti vozniškega dovoljenja, pridobljenega v drugi državi članici, iz enega od teh razlogov, pomeni izjemo od splošnega načela vzajemnega priznavanja vozniških dovoljenj in jo je zato treba razlagati strogo.

V obravnavani zadevi Sodišče ugotavlja, da zavrnitev izdaje prvega vozniškega dovoljenja s strani države članice ni med primeri, zaradi katerih lahko ta država članica zavrne priznanje vozniškega dovoljenja, ki ga je izdala druga država članica. Čeprav lahko zavrnitev izdaje prvega vozniškega dovoljenja delno temelji na vedenju prosilca, taka zavrnitev (v okviru upravnega postopka) – v nasprotju z omejitvijo, začasnim odvzemom, odvzemom ali preklicem – ne more biti sankcija za prosilčevo kršitev.

Poleg tega Sodišče meni, da bi možnost prve države članice, da zavrne priznanje vozniškega dovoljenja, ki ga je izdala druga država članica, ker zadnjenavedena ni preverila, ali so razlogi, iz katerih je prva država članica izdala zavrnila, še obstajali, povzročila, da bi lahko država članica, ki je določila strožje pogoje za izdajo vozniškega dovoljenja, določila stopnjo zahtev, ki bi jo morale druge države članice spoštovati, da bi bilo izdano vozniško dovoljenje priznано. Če bi se lahko država članica sklicevala na svoje nacionalne določbe, da bi neomejeno nasprotovala priznanju veljavnosti dovoljenja, ki ga je izdala druga država članica, bi bilo s tem zanikano načelo vzajemnega priznavanja vozniških dovoljenj.

Sodišče sklepa, da **pravo Unije nasprotuje ureditvi države članice gostiteljice, v skladu s katero se zavrne priznanje vozniškega dovoljenja, ki ga je izdala druga država članica, če je imetniku vozniškega dovoljenja država članica gostiteljica zavrnila izdajo tega dovoljenja, ker ni izpolnjeval pogojev glede telesne in duševne zmožnosti za varno vožnjo motornega vozila v skladu z njeno nacionalno ureditvijo.**

V zvezi s pogojem prebivališča Sodišče meni, da **pravo Unije ne nasprotuje ureditvi države članice gostiteljice, ki tej omogoča, da na svojem ozemlju zavrne priznanje vozniškega dovoljenja, ki je bilo izdano v drugi državi članici, če je bilo – na podlagi nespornih informacij, ki izvirajo iz države članice izdajateljice – dokazano, da imetnik vozniškega dovoljenja ni izpolnjeval pogoja običajnega prebivališča.**

Sodišče navaja, da mora predložitveno sodišče preveriti, ali je mogoče pridobljene informacije, kot v zadevnem primeru, opredeliti kot informacije, ki izvirajo iz države članice izdajateljice. Kadar je to potrebno mora predložitveno sodišče ob upoštevanju vseh okoliščin spora, s katerimi je bilo seznanjeno, navedene informacije tudi oceniti in presoditi, ali pomenijo nesporne informacije, ki potrjujejo, da imetnik vozniškega dovoljenja ob izdaji vozniškega dovoljenja ni imel običajnega prebivališča na ozemlju zadnjenavedene države članice.

OBVESTILO: Predlog za sprejetje predhodne odločbe sodiščem držav članic omogoča, da v okviru sporov, ki jih obravnavajo, vprašajo Sodišče o razlagi prava Unije ali mu predlagajo, naj odloči o veljavnosti akta Unije. Sodišče ne odloči o nacionalnem sporu. Zadevo reši nacionalno sodišče v skladu z odločbo Sodišča. Ta odločba je enako zavezujoča za druga nacionalna sodišča, ki obravnavajo podoben problem.

Neuradni dokument za medije, ki ne zavezuje Sodišča.

[Celotno besedilo](#) sodbe je objavljeno na spletni strani CURIA na dan razglasitve.

Kontaktna oseba: Ireneusz Kolowca ☎ (+352) 4303 2793

Posnetki razglasitve sodbe so na voljo na „[Europe by Satellite](#)“ ☎ (+32) 2 2964106.